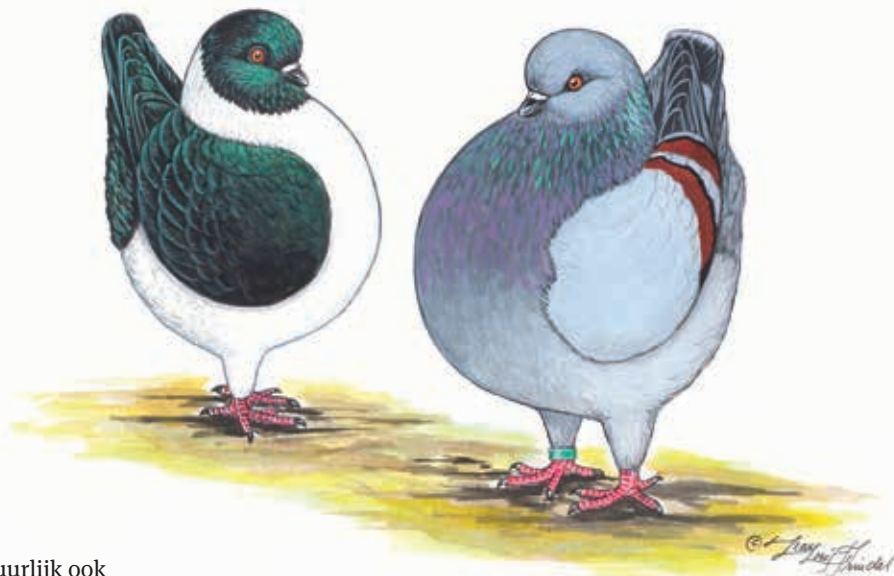

De (Engelse) Modena

Wie kent hem niet? Deze fiere kipduif met al zijn rondingen, we zien hem op de tentoonstellingen meestal in een grote verscheidenheid van kleuren.

Tekst: Edwin Houpst

Foto's: Rudi Schatz, Edwin Houpst

De nieuwe (Europese) standaardtekening.

Al die kleurslagen is meteen ook het spannende

Het kan vaak door elkaar, maar je kunt natuurlijk ook altijd genoeg nemen met één of twee kleurslagen. Een leuke uitdrukking die gehoord wordt bij Modena's is dat het 'toverballen' zijn. Je weet maar nooit wat er uitkomt. Het is een aantrekkelijk ras, met meestal een goed karakter, maar ze kunnen ook fel zijn. Als je over de hele wereld kijkt is de Modena één van de meest populaire sierduiven; op alle continenten is de Modena aanwezig!

Oorsprong

Van oorsprong is de Modena een Italiaanse vliegduif uit de 17e en 18e eeuw. Ze zijn later in Engeland terechtgekomen. In de 19e eeuw hebben de Engelsen het ras verder ontwikkeld. Al in 1910 werd in Engeland de National Modenaclub opgericht. Deze club vierde in 2010 haar 100-jarig bestaan met een grote jubileumshow met ook belangstelling uit andere Europese landen en uit Amerika. Zelf viel mij de eer te beurt daar te mogen keuren. Na 1910 kwamen er langzaam aan al Modena's naar Nederland en Frankrijk. Hierdoor werd Nederland één van de eerste continentale Europese landen waar een zelfstandige Modenaclub opgericht werd. Dit gebeurde in 1937. Ongeveer in dezelfde tijd werd ook in Frankrijk al een Modenaclub opgericht.

Gazzi, bruinzilver bronsgeband.

Roger Guillemot was hier jarenlang voorzitter en promotor van Modena's. Ook was hij de initiatiefnemer voor Europese samenwerking tussen clubs uit diverse landen. Zo ontstonden er al vroeg de Europese Modenashows, waarover straks meer.

In Duitsland kwam de populariteit pas veel later op gang. Daar werd pas in 1973 een speciaalclub opgericht. Dit kwam waarschijnlijk doordat de Modeneser (Duitse Modena) daar grote belangstelling genoot. Toch is op dit moment de (Engelse) Modena ook erg populair in Duitsland en zijn daar ook duiven van een uitstekende kwaliteit te vinden. Na de Tweede Wereldoorlog kwam in Nederland de fok van de Modena's ook weer op gang, ook ditmaal weer met hulp van de Engelsen. De Nederlandse Modenaclub bloeide helemaal op en werd één van de grootste speciaalclubs van het land. Vele grote fokkers van Modena's zijn er in de loop van de tijd geweest en die zijn er nog steeds, al zijn het er wel minder geworden.

Standaard

De Modena is een middelgrote kipduif, van alle zijden gerond, ook wel een handbal genoemd. De standaardtekening is erop gebaseerd dat de Modena in een cirkel kan staan, van kop tot buik en van staart tot borst. De proporties moeten vooral kloppen, dat betekent dat de lichaamsverhoudingen tussen *lichaamsbreedte*, *-lengte* en *-hoogte gelijk dienen te zien*. Is dit niet het geval dan kost dat punten of zijn het zelfs fouten, als bv. het lichaam te smal is. Vroeger was er vaak discussie over hoe groot een Modena moet zijn. Als je de verhoudingen goed in de gaten houdt, is de grootte in principe niet belangrijk. Als hoogte, breedte en lengte passen, zit je goed. Het is belangrijk om een Modena van de zijkant te bekijken, dan kun je gelijk zien of hij rond is of ovaal. De grotere, langere types zijn vaak ovaal; die zien we niet graag. Foto's worden dan ook vaak van de zijkant genomen. De rug moet je niet kunnen

Schietti, khakizilver sulfergebond.

Schietti, geelzilvergekrast.

zien, doordat de hals terug gedragen wordt op de rug en de staart aangetrokken gedragen wordt. Waarschijnlijk het belangrijkste zijn de benen en de beenstand. *Ze staan in het midden van de duif, breed gesteld en recht.* Staan de benen er niet recht onder dan krijg je een Modena die geen goede houding heeft en voorovervalt of achterover kiept. Ook hele korte benen zijn niet gewenst. De kop is ook zeer belangrijk, breed aangezet boven de snavel en gevuld doorlopend om in de nek over te gaan. De veerdracht is een puntje waar de laatste jaren sterk aan gewerkt is. Deze moet aanliggend zijn en niet alle kanten opsteken zoals we vroeger veel zagen. Langzamerhand begint dit toch een stuk beter te worden. In het algemeen zie je dus dat de geronde borst vooruitsteekt, de lijn naar beneden vanuit de ogen eindigt bij de voetzolen en dat de hele onderbelijning vanaf de snavel tot de achterpartij ononderbroken is. Is die lijn wel onderbroken, of vlak/niet rond, dan levert dat bij de keuring puntenaftrek op.

Europese standaard

Onder leiding van Jacky Grauss (Frankrijk) is het in 2016 uiteindelijk toch gekomen tot een Europese standaard. Men was er in 2006 mee begonnen, maar het langzaam werkende Engelse systeem (zoals we dit momenteel ook zien bij de Brexit) zorgde ervoor dat alles veel langer duurde dan aanvankelijk was voorzien. Deze standaard is nu in heel Europa van kracht (ook in Nederland) met dezelfde standaardtekeningen. Alleen heeft Engeland op dit punt toch weer een uitzondering gekregen. Om het allemaal toch niet nog langer te laten duren mocht men daar de eigen tekeningen handhaven. In de Europese standaard spreken we ook niet meer over de Engelse Modena, maar over de Modena. In Nederland worden ze toch meestal nog wel Engelse Modena genoemd. Dit gebeurt waarschijnlijk ook om verwarring met de kleinere Duitse Modena (Modeneser) te voorkomen.

Europese shows

Eens per drie jaar wordt er een Europese Modenashow georganiseerd, telkens in een ander land. Dat is altijd een hele happening met circa 2.000 Modena's. Voor iedere Modenaliefhebber is dat eigenlijk 'je van het.' In 2017 was deze show in Duitsland, net over de grens bij Winterswijk, met Modena's uit acht Europese landen. In 1986 was er in Nederland (Grave) zo'n rasgebonden Europese show. Hier ontstond toen het Modenalied. Bij iedere volgende Europese wordt dit lied nog steeds gezongen, wat altijd tot vrolijke taferelen kan leiden. Bij de laatste vier van deze shows mocht ik fungeren als keurmeester.

Kleuren

Zoals in de inleiding al genoemd worden de Modena's wel eens toverballen genoemd. Er zijn haast onvoorstelbaar veel kleuren. Niemand weet eigenlijk precies hoeveel, zijn het er 250 of 390, zeg het maar. De hoofdvarianten zijn de Schietti's, gekleurd over het hele lichaam, Gazzi's, met de witte borst en de Magnani's, de driekleurigen. Bij de fok heb je het minste uitval in de Schietti's; daarom zien we die ook altijd het meest op de shows. Bij de Gazzi's zie je vaak dat er witte slagpennen opduiken, gebroken ogen of een witte kiel. Alle kleurslagen die er bij de Schietti's zijn, zijn er ook bij de Gazzi's, met de witte borst en buik als verschil, behalve in getijgerd en eenkleurig wit. Helaas hebben we in Nederland de laatste jaren weinig zeldzame kleurslagen gezien, zoals bv. Indigo's in verschillende kleurslagen, getekend of met banden, witschilden (argents) of witgebonden in verschillende kleuren. Mochten er enkelen van deze kleuren op een keuring zitten dan moet er wel rekening gehouden worden met de moeilijkheid. In Frankrijk zie je deze zeldzame en moeilijke kleurslagen wel vaker.

Modena's zijn ook bekend om de kleur brons; dit brons zie je niet veel bij andere rassen, terwijl deze kleur bij

Gazzi, blauwbronsgekrast.

Schietti, blauwbronsgekrast.

Modena's wel vaak sterk vertegenwoordigd is. Blauwbrons geband en blauwbrons gekrast zijn de laatste jaren kleurslagen die het best vertegenwoordigd zijn op shows in Nederland, maar ook in Duitsland en andere Europese landen. De verdunning van deze kleurslagen zijn blauwzilver

sulfergeband en blauwzilver sulfergekrast. Deze kleurslagen zijn er zowel in Schietti als Gazzi, dus heb je zo al acht kleurslagen.

Worldwide Modena

Door de komst van o.a. facebook en andere sociale media hebben we de laatste jaren ook de ontwikkelingen kunnen zien in o.a. Amerika, Australië en Zuid-Afrika. Ook raakten diverse Arabische landen geïnteresseerd in Modena's. Dit had tot gevolg dat de prijzen in Amerika opgeschroefd werden tot duizenden dollars per koppel. De Amerikaanse Modena's hebben zich iets anders ontwikkeld dan de Europese. In Amerika hebben ze meer aandacht geschonken aan de strakke veerstructuur, zoals je die ook bij de Kingduiven ziet. Ze zijn ook sterk in de beenstand, zo sterk dat ze vaak beginnen met het doordrukken. De koppen zijn ook heel sterk ontwikkeld, vaak overdreven. De Amerikanen zijn iets meer richting de King gaan fokken, terwijl we in Europa meer op diepte en rondingen gefokt hebben. Borstdiepte met rechte benen eronder, dat is de kunst samen met de gelijke proporties van het lichaam. We kunnen nu gemakkelijker vergelijken dan bv. zo'n 15 jaren geleden, dankzij de komst van de digitale en sociale media.

Modenaclub Nederland

De Nederlandse Modenaclub is een actieve club die zich bezighoudt met de uitbreiding van het ras in Nederland. De laatste jaren zijn ook jongere fokkers goed bezig. Zij houden ook de Europese ontwikkelingen in de gaten. Mochten er mensen/fokkers zijn die graag willen beginnen met Modena's dan is de Modenaclub graag bereid om u met raad en daad op gang te helpen. De contacten met de Duitse club en fokkers zijn ook uitstekend, dus ook hier kan er eventueel hulp gehaald worden. ●

Schietti, bronsgetijgerd.